

det har Noget at sige, hvad Sagen koster, naar man tager Hensyn til Hensigtsmæssigheden, men naturligvis gjælder først og fremmest Hensynet til den praktiske Udførelse. Der er en gammel Sætning, man vel maa erindre; jeg er just ikke saa meget tilbøielig til at anvende den paa dette Forhold, men ligeoverfor det ærede Medlem vil jeg fremhæve den, da man ofte er tilbøielig til at glemme den. Det er: Det Bedste er det Godes Tjende; man maa vel vogte sig for at flyde Noget Godt fra sig, fordi man kan haabe en Gang i Tiden langt om længe at faae noget endnu Bedre. — Jeg ser desuden ikke, at det ene staar i ubetinget Modsetning til det Andet. Jeg har tilladt mig at fremhæve Vigtigheden af selve Sporveien med en Station ved den Side, men det ærede Medlem fremhævede Vigtigheden af Forbindelsen med Amager, som man fra den anden Side ventede sig Meget af, ogsaa Vigtigheden for Udviklingen af Havnetraffiken i det Hele og særlig for Forbindelsen med Sverig, som vilde faae en levende Fremgang. Vilde disse to Havneanlæg lykkes, er jeg tilbøielig til at tro, at de ville kunne faae Noget at bestille begge to, men Grunden, hvorfor jeg er mindre tilbøielig til at vente mig Noget af Havnen paa Dragør, er dels det dyre Jernbaneanlæg, dels de andre Betragtninger, jeg har fremhævet.

Octavius Hansen: Med Hensyn til Bestemmelsen i § 6 om Indfødsret skal jeg tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at der jo for Dieblikket foreligger for Thinget to andre Love, i hvilke lignende Bestemmelser findes indførte, nemlig i Lovene om Sidebaner til den jydskke Jernbane og om Jernbaner paa Sjælland og paa Falster. Hvis man nu lod denne almindelige Bestemmelse, som ogsaa findes i tidligere Love, gaa ud af denne Lov, vilde det vistnok være meget ufonsekvent, om man ikke ogsaa lod den udgaa af de andre Love, og der vilde vistnok overhovedet kun vanskeligt i Fremtiden kunne blive forelagt andre af denne Slags Love, hvori man under Forudsætning af, at man nu ubelader denne Bestemmelse her, vilde finde sig foranlediget til at lade den blive staaende. Det kan imidlertid ikke negtes, at der er visse Foretagender, ved hvilke det kan være overordentlig farligt at tilstede vedkommende Bestyrelse og Bestillingsmænd at være af en hvilken som helst anden Nationalitet. Jeg skal ganske kort tillade mig, at henlede Opmærksomheden paa Falsterbanen, som skulde føre os ad den direkte Vej til Berlin, og jeg vilde finde det meget uheldigt, om Loven ikke befyttede os imod, at denne Trafik blev ledet umiddelbart fra Berlin. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at der kan være Tilfælde — og jeg mener, at det her foreliggende er af denne Bestaaenhed, — hvor det vil være meget ønskeligt, om saadanne internationale Forbindelser leedes af et Selskab, der havde Repræsentanter i

dette Tilfælde baade paa den ene og paa den anden Side af Sundet, og jeg har Erfaring fra andre lignende Tilfælde, hvorved den nuværende Lovgivning voldte meget store Vanskeligheder netop med Hensyn til saadanne Selskaber, der søge at lette Kommunikationen mellem de skandinaviske Lande. Man kan dog ikke godt tænke sig Andet, end at der i et Selskab, som bestyrer en Dampfærgeforbundelse mellem begge Sider af Sundet, maa være et vist Fællesskab i Bestyrelsen, at der maa være dels danske og dels svenske Bestyrelsesmedlemmer. Bestemmelsen vil ogsaa i andre Henseender volde Vanskelighed, saafremt med Hensyn til vore Firmaregisterbestemmelser, men det vilde volde ganske uoverkommelige Vanskeligheder, naar det skulde være forbudt at benytte de Kræfter, som efterhaanden vilde være til et saadant Selskabs Disposition, navnlig af Embeds- og Bestillingsmænd, naar Forholdene i et givet Dieblikk udfordrede deres Nærværelse. Naar jeg sammenfatter disse to Betragtninger, nemlig at der ganske vist kan tentes Tilfælde, hvori det er meget nødvendigt, at Loven forhindrer, at Personer af en hvilken som helst anden Nationalitet faae Overbestyrelsen over saadanne Selskaber her i Landet, og at der paa den anden Side i det foreliggende Tilfælde i høi Grad er praktisk Trang til, at denne Bestemmelse ikke bliver anvendt i sin fulde Strengthed, synes jeg, dette ganske naturligt leder til, at der til Bestemmelsen, som den her staar, føies en Modifikation, hvorved det, naar særegne Omstændigheder maatte tale derfor, overlades til Indenrigsministeren at gjøre Undtagelser fra Bestemmelsen i § 6. Jeg skal derfor, saafremt jeg kan faae andre ærede Medlemmer til at gaa med, forbeholde mig til 3die Behandling at stille et Endringsforslag om et Tillæg til § 6, som vil komme til at lyde omtrent saaledes, at, hvor Omstændighederne særlig maatte tale derfor, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at tilstede Undtagelser fra denne Lov. Dermed tror jeg, at begge Partier kunne være nogenlunde tilfredse. — Med Hensyn til § 7 synes det ikke at have været under Overvejelse i Udvalget, hvorvidt de to Alternativer, som deri opstilles, virkelig svare til hinanden. Det ærede Medlem for Viborg (Anfær) har — saavidt jeg erindrer — ved andre Jernbanelove gjort opmærksom paa, at der vistnok ikke er fuldstændig Kongruens imellem de to Alternativer, og at Selskabet eller dets Bestyrelse muligvis, naar Tidspunktet for Indløsningen kommer, vil spekulere over, hvilken Form der vilde være den fordelagtigste at give Selskabet, enten Formen af et Aktieselskab eller af et Interessentskab. For saavidt man da kom til det Resultat, at Selskabet vilde staa sig bedre ved at gjøre Indløsningen efter det sidste Alternativ i denne Lov, vilde man let kunne faae arrangeret en Omgang, hvorved Statens Interesser præjudiceredes. Det forekommer mig, at der er saameget